

EBA/GL/2015/09

11.09.2015

Smjernice

o obvezama plaćanja na temelju Direktive 2014/49/EU o sustavima osiguranja depozita

EBA-ine Smjernice o obvezama plaćanja na temelju Direktive 2014/49/EU o sustavima osiguranja depozita

Status ovih smjernica

Ovaj dokument sadrži smjernice izdane na temelju članka 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010. U skladu s člankom 16. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 1093/2010 nadležna tijela i financijske institucije moraju ulagati napore da se usklade s ovim smjernicama.

Smjernice iznose EBA-ino stajalište o odgovarajućim nadzornim praksama unutar Europskog sustava financijskog nadzora ili o tome kako bi se pravo Unije trebalo primjenjivati u određenom području. Nadležna tijela određena člankom 4. stavkom 2. Uredbe (EU) br. 1093/2010 na koja se smjernice primjenjuju trebala bi se s njima uskladiti tako da ih na odgovarajući način uključe u svoje prakse (npr. izmjenama svojeg pravnog okvira ili nadzornih postupaka), uključujući i u slučajevima kada su smjernice prvenstveno upućene institucijama.

Zahtjevi za izvješćivanje

U skladu s člankom 16. stavkom 3. Uredbe (EU) 1093/2010 nadležna tijela moraju obavijestiti EBA-u o tome jesu li usklađena ili se namjeravaju uskladiti s ovim smjernicama, odnosno o razlozima neusklađenosti do 11.11.2015. U slučaju izostanka takve obavijesti unutar ovog roka EBA će smatrati da nadležna tijela nisu usklađena. Obavijesti se dostavljaju slanjem ispunjenog obrasca koji se nalazi na internetskoj stranici EBA-e na adresu compliance@eba.europa.eu s uputom „EBA/GL/2015/09”. Obavijesti bi trebale slati osobe s odgovarajućom nadležnošću za izvješćivanje o usklađenosti u ime svojih nadležnih tijela. Svaka se promjena statusa usklađenosti također mora prijaviti EBA-i.

Obavijesti će biti objavljene na EBA-inoj internetskoj stranici u skladu s člankom 16. stavkom 3.

Glava I. – Predmet, područje primjene i definicije

1. U članku 10. stavku 3 podstavku 2. Direktive 2014/49/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o sustavima osiguranja depozita EBA-i se nalaže izdavanje smjernica o obvezama plaćanja. U tu svrhu, ovim se smjernicama propisuju uvjeti koje je potrebno uvrstiti u ugovorne ili zakonske aranžmane na temelju kojih kreditna institucija preuzima obveze plaćanja prema sustavu osiguranja depozita (SOD-u), kao i kriterije za prihvatljivost i upravljanje kolateralom.
2. Ove su smjernice upućene:
 - a) SOD-ovima i imenovanim tijelima, kako su određeni u članku 2. stavku 1. točki 1. odnosno 18. Direktive 2014/49/EU;
 - b) sanacijskim tijelima, kako su određena u članku 4. stavku 2. točki (iv) Uredbe (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za bankarstvo) kako je naknadno izmijenjena (Uredba o EBA-i) i
 - c) nadležnim tijelima u smislu članka 4. stavka 2. točke (i) Uredbe (EU) 1093/2010, što se tiče bonitetnog tretmana obveza plaćanja.

Ove se smjernice primjenjuju u skladu s nacionalnim pravnim okvirom koji SOD-ovima ili imenovanim tijelima dodjeljuje ovlast da prihvate obveze plaćanja u okviru raspoloživih financijskih sredstava koje je potrebno uzeti u obzir kako bi se dosegla ciljna razina.

3. Ako djelovanjem SOD-a upravlja privatno tijelo, imenovana tijela trebala bi potvrditi da SOD, prema pravu kojim se uređuje takav aranžman, uživa zaštitu vjerovnika koja se daje Direktivom 2002/47/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. lipnja 2002. o financijskom kolateralu.
4. Sanacijska tijela trebala bi obavijestiti imenovana tijela da će prilikom izvršavanja svojih ovlasti u skladu s člancima 69. 70. i 71. Direktive 2014/59/EU o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava posvetiti dužnu pažnju kako bi SOD-u osigurala učinkovitu zaštitu vjerovnika.
5. Za potrebe ovih smjernica primjenjuju se sljedeće definicije:
 - i. „obveze plaćanja” znači obveze plaćanja kako su određene u članku 2. stavku 1. točki 13. Direktive 2014/49/EU;
 - ii. „niskorizična imovina” znači niskorizična imovina kako je određena u članku 2. stavku 1. točki 14. Direktive 2014/49/EU. Za potrebe kolaterala u ovim smjernicama niskorizična imovina može se sastojati od financijskih instrumenata ili gotovine;

- iii. „ugovor o obvezi plaćanja” znači ugovor koji SOD i kreditna institucija trebaju sklopiti, a kojim se propisuju odredbe i uvjeti za uključivanje obveza plaćanja kreditne institucije u raspoloživa financijska sredstva SOD-a, a posebno (i) navod iznosa obveze plaćanja od strane SOD-a i (ii) neopoziva i kolateralizirana obveza kreditne institucije prema SOD-u za podmirenje iznosa obveze plaćanja na zahtjev SOD-a unutar roka utvrđenog u ugovoru;
- iv. „iznos obveze plaćanja” znači udio i novčani iznos doprinosa SOD-u koji zahtijeva SOD, a koji se kreditna institucija obvezuje osigurati putem obveze plaćanja u skladu s odredbama i uvjetima ugovora o obvezi plaćanja;
- v. „ugovor o financijskom kolateralu u vrijednosnim papirima”, u skladu s definicijom utvrđenom u članku 2. stavku 1. točki (c) Direktive 2002/47/EZ, znači ugovor uređen pravom kojim se prenosi Direktiva 2002/47/EZ na temelju kojeg kreditna institucija osigurava obveze preuzete ugovorom o obvezi plaćanja osiguravanjem kolaterala u korist SOD-a koji se sastoji od niskorizične imovine u obliku vrijednosnih papira, gdje puno vlasništvo nad niskorizičnom imovinom koja čini kolateral zadržava kreditna institucija kad se stekne založno pravo;
- vi. „Ugovor o financijskom kolateralu s prijenosom prava vlasništva”, u skladu s definicijom utvrđenom člankom 2. stavkom 1. točkom (b) Direktive o financijskom kolateralu, znači ugovor uređen pravom kojim se prenosi Direktiva o financijskom kolateralu, u skladu s kojim kreditna institucija osigurava obveze preuzete iz ugovora o obvezi plaćanja prenošenjem punog vlasništva nad niskorizičnim imovinom na SOD-a;
- vii. „Ugovor o financijskom kolateralu” znači ugovor o financijskom kolateralu u vrijednosnim papirima ili ugovor o financijskom kolateralu s prijenosom prava vlasništva;
- viii. „događaj izvršenja” znači slučaj koji za sobom povlači ubrzavanje plaćanja iznosa obveze plaćanja koja time odmah dospijeva. U skladu s uvjetima ugovora o financijskom kolateralu i u skladu s člankom 2. stavkom 1. točkom (l) Direktive 2002/47/EZ ili na temelju zakona, nastupom događaja izvršenja SOD je ovlašten unovčiti kolateral koji je u obliku niskorizične imovine pružila kreditna institucija prodajom ili zapljenom bez potrebe za prethodnom obavijesti o nadležnosti ili odobrenjem;
- ix. „postupak likvidacije” znači postupak likvidacije kako je određen u članku 2. Direktive 2001/24/EZ o reorganizaciji i likvidaciji kreditnih institucija;
- x. „mjere reorganizacije” znači mjere reorganizacije kako su određene u članku 2. Direktive 2001/24/EZ o reorganizaciji i likvidaciji kreditnih institucija;

- xi. „mjere rane intervencije” znači mjere koje poduzimaju nadležna tijela u skladu s člancima 27. do 30. Direktive 2014/59/EU o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava;
- xii. „mjere za upravljanje krizom” znači mjere za upravljanje krizom kako su određene u članku 2. stavku 102. Direktive 2014/59/EU o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava.

Glava II. - Upute o obvezama plaćanja

Prvi dio – Opća razmatranja

- 6. Direktivom 2014/49/EU nastoji se „uskладiti metode financiranja SOD-ova”¹, kombinacijom ex-ante i ex post doprinosa.
- 7. U skladu s člankom 10. stavkom 3. Direktive 2014/49/EU raspoloživa financijska sredstva koja se moraju uzeti u obzir kako bi se postigla ciljna razina SOD-a mogu obuhvaćati obveze plaćanja, pod uvjetom da ukupni udio obveza plaćanja ne premašuje 30 % ukupnog iznosa raspoloživih financijskih sredstava prikupljenih u skladu s navedenim člankom.
- 8. Ovom se odredbom podrazumijeva obveza da države članice ovlaste imenovana tijela ili SOD-ove za prihvaćanje obveza plaćanja u visini do 30 % raspoloživih financijskih sredstava. Međutim, članak 10. stavak 3. Direktive 2014/49/EU ne treba tumačiti kao automatsko pravo kreditnih institucija, izvršivo protiv SOD-a, da pruže svoje doprinose u obliku obveza plaćanja. SOD bi trebao provesti ovaj mehanizam na temelju nediskriminirajućih kriterija. SOD-ovi ne bi smjeli prihvatiti više od 30 % ex-ante doprinosa pojedinog člana u obliku obveza plaćanja.
- 9. Imenovana tijela trebala bi potvrditi da su ugovori o obvezi plaćanja i ugovori o financijskom kolateralu sklopljeni između SOD-a i kreditne institucije usklađeni s ovim smjernicama.

Drugi dio – Ugovor o obvezi plaćanja

- 10. Prihvatljivost obveza plaćanja trebala bi biti uvjetovana sklapanjem pojedinačnih pisanih ugovora o obvezi plaćanja između SOD-ova i njihovih institucija članica. Novi ugovor o obvezi plaćanja trebalo bi sklopiti svaki put kad se poziva na nove ex-ante doprinose. Umjesto toga, postojeći glavni ugovor trebalo bi svaki put izmijeniti ili dopuniti kako bi se uzeli u obzir novi pozivi na ex-ante doprinose.
- 11. Ugovor o obvezi plaćanja trebao bi uključivati barem sljedeće elemente:

¹ Uvodna izjava 27. Direktive 2014/49/EU.

- a) iznos obveze plaćanja;
 - b) neopozivu obvezu kreditne institucije da izvrši obećanu gotovinsku uplatu iznosa obveze plaćanja u bilo kojem trenutku, na zahtjev SOD-a, bez nepotrebnog odgađanja, a u svakom slučaju najkasnije dva radna dana nakon primitka obavijesti poslane sukladno niže navedenoj točki (c). SOD bi trebao barem pozvati na uplatu dijela ili cjelokupne neopozive obveze plaćanja ako, zbog uporabe raspoloživih financijskih sredstava, udio neopozive obveze plaćanja u raspoloživim financijskim sredstvima premaši najviši prag utvrđen putem sustava sukladno Direktivi 2014/49/EU i u skladu sa stavkom 8. ovih smjernica. Rok plaćanja trebalo bi skratiti na jedan radni dan ako nadležno ili sanacijsko tijelo primjenjuje mjere rane intervencije ili mjere za upravljanje krizom na kreditnu instituciju. Ugovorom bi trebalo onemogućiti svako smanjenje iznosa obveze plaćanja ili svaki raskid ugovora o obvezi plaćanja bez pristanka SOD-a;
 - c) slanje obavijesti SOD-a kreditnoj instituciji bilo kojim učinkovitim sredstvom komunikacije uz potvrdu primitka, kad god SOD zatraži gotovinsku uplatu iznosa obveze plaćanja;
 - d) obvezu kreditne institucije da odmah obavijesti SOD o svakom događaju koji utječe na mogućnost institucije da ispuni svoje obveze ili SOD-ovu mogućnost da ostvari svoja prava iz ugovora o obvezi plaćanja ili ugovora o financijskom kolateralu, uključujući smanjenje rejtinga institucije od strane vanjskih agencija za kreditni rejting i sve značajne bonitetne ili poslovne promjene ili svako smanjenje vrijednosti niskorizične imovine dane kao kolateral;
 - e) sklapanje ugovora o financijskom kolateralu u vrijednosnim papirima ili ugovora o financijskom kolateralu s prijenosom prava vlasništva između SOD-a i kreditne institucije kojim se obveze koje je kreditna institucija preuzela na temelju ugovora o obvezi plaćanja osiguravaju na način da kreditna institucija daje kolateral SOD-u u obliku niskorizične imovine neopterećene pravima u korist treće strane koja se stavlja na raspolaganje SOD-u.
12. Ove smjernice ne dovode u pitanje mogućnost da se, u skladu s nacionalnim pravom, njihov sadržaj djelomično ili u cijelosti provodi putem zakonskih odredaba, uključujući odredbe ugovora o obvezi plaćanja i ugovora o financijskom kolateralu, pod uvjetom da se zakonskim odredbama ostvaruju rezultati barem jednaki onima iz ugovornih aranžmana između SOD-a i njegovih članova s obzirom, između ostaloga, na: ispunjavanje obveze kreditne institucije da podmiri obvezu plaćanja; davanje kolateralizirane niskorizične imovine kojom se osigurava obveza plaćanja od strane kreditne institucije SOD-u, kako bi ona bila na raspolaganju SOD-u; neposredno unovčenje niskorizične imovine od strane SOD-a po nastupu događaja izvršenja; te usklađenost sa zahtjevima, uključujući vremenski okvir, iz Direktive 2014/49/EU i svih ostalih primjenjivih odredaba prava EU-a.

Treći dio – Ugovor o financijskom kolateralu

13. Kako bi se zaštitio položaj SOD-a kao vjerovnika, ugovor o financijskom kolateralu trebao bi izričito uključivati sljedeće uvjete:

- a) kreditna institucija obvezuje se zamijeniti niskorizičnu imovinu danu kao kolateral po njezinu dospijeću, kad više ne udovoljava zahtjevima propisanim u šestom i sedmom dijelu ovih smjernica ili u ostalim posebnim slučajevima dogovorenim sa SOD-om, kako bi obveza plaćanja bila trajno osigurana odgovarajućim kolateralom.
- b) u slučaju ugovora o financijskom kolateralu u vrijednosnim papirima, kreditnoj instituciji nije dopušteno raspolagati kolateralom (npr. prodaja, opterećenje).
- c) od kreditne institucije zahtijeva se da poveća niskorizičnu imovinu danu kao kolateral na zahtjev SOD-a, u slučaju da vrijednost predmetne imovine, nakon primjene korektivnog faktora iz sedmog dijela ovih smjernica, ili uzimajući u obzir devizni tečaj koji se primjenjuje na gotovinski kolateral, padne ispod iznosa obveze plaćanja.
- d) Odredba o barem sljedećim događajima izvršenja:
 - (i) neplaćanje iznosa obveze plaćanja od strane kreditne institucije u roku predviđenom u ugovoru o obvezi plaćanja kada to zatraži SOD;
 - (ii) propust kreditne institucije da zamijeni niskorizičnu imovinu danu SOD-u po njezinu dospijeću, kad više ne udovoljava zahtjevima propisanim u šestom ili sedmom dijelu ovih smjernica ili u ostalim posebnim slučajevima dogovorenim sa SOD-om;
 - (iii) propust kreditne institucije da poveća svoj kolateral kada to zatraži SOD, u slučaju kršenja razine pokrića, kako je utvrđeno u sedmom dijelu ovih smjernica;
 - (iv) oduzimanje odobrenja za rad kreditne institucije;
 - (v) ako kreditna institucija podliježe mjerama reorganizacije, isključujući mjere rane intervencije ili mjera za upravljanje krizom, ili podliježe postupku likvidacije.

Ako institucija prestane biti članica SOD-a, a da nije nastupio nijedan od prethodno navedenih događaja izvršenja, SOD treba odabrati način postupanja koji je najprikladniji za očuvanje raspoloživosti ugovorenog financiranja.

U tu svrhu SOD može ili:

- (1) izvršiti naplatu obvezu;
- (2) prihvatiti da institucija koja više nije članica SOD-a i koja prekida svoje članstvo ostane pod obvezom i izvršiti naplatu obveze najkasnije po dospijeću obveze kako je propisano u ugovoru o obvezi plaćanja, osim ako se ugovor o obvezi plaćanja zanovi ili
- (3) prihvatiti da se obveza prenese na drugi subjekt u kontekstu spajanja ili preuzimanja.

Ako kreditna institucija prestane biti članica SOD-a i pridruži se drugom SOD-u, prvotni SOD treba osigurati da se financijska sredstva za razdoblje od 12 mjeseci prije kraja članstva prenesu drugom SOD-u, bilo naplatom obveze i prijenosom prihoda SOD-u primatelju ili prijenosom ugovora o obvezi plaćanja na SOD primatelja u dogovoru s potonjim i kreditnom institucijom.

Ako je promjena članstva u SOD-u posljedica primjene sanacijske mjere, SOD bi se trebao konzultirati sa sanacijskim tijelom prije svoje odluke u vezi s obvezama plaćanja, uzimajući u obzir ciljeve sanacije, uključujući zaštitu deponenata².

- e) Po nastupu događaja izvršenja SOD bi trebao unovčiti ili prisvojiti niskorizičnu imovinu danu kao kolateral u skladu s uvjetima iz ugovora o financijskom kolateralu.
- f) SOD bi trebao osloboditi i vratiti kolateral dan u obliku niskorizične imovine nakon gotovinske uplate iznosa obveze plaćanja od strane kreditne institucije.
- g) Trebalo bi odrediti stranku koja ima pravo na prihode (kamate, dividende itd.) od kolaterala danog u obliku niskorizične imovine (ili SOD ili institucija članica).

Četvrti dio – Dostava kolaterala SOD-u od strane davatelja kolaterala

14. Ugovorom o financijskom kolateralu SOD bi trebao osigurati da mu kreditna institucija dostavi niskorizičnu imovinu u skladu s jednim od načina predviđenih u Direktivi 2002/47/EZ kako bi niskorizična imovina bila u posjedu ili pod nadzorom SOD-a.
15. Takva dostava od strane kreditne institucije SOD-u treba se ostvariti knjiženjem kolaterala kako slijedi:
 - a. U slučaju ugovora o financijskom kolateralu u vrijednosnim papirima, za iznos niskorizične imovine dane kao kolateral treba odobriti gotovinski račun ili račun vrijednosnih papira (i) otvoren kod skrbnika ili posrednika koje je odredilo

² Članak 31. Direktive 2014/59/EU, SL L 173/190 od 12.06.2014.

imenovano tijelo ili SOD te koji su u mogućnosti pružiti potpune, točne i ažurne informacije kako o kreditnoj instituciji tako i o niskorizičnoj imovini i (ii) koji omogućuje evidentiranje niskorizične imovine dane kao kolateral od strane kreditne institucije u skladu s ugovorom o financijskom kolateralu u vrijednosnim papirima.

U tom slučaju SOD-ovi ili imenovana tijela trebali bi odrediti samo skrbnike ili posrednike koji osiguravaju potpuno odvajanje i zaštitu niskorizične imovine i omogućuju SOD-ovima brz pristup na zahtjev kako bi se spriječili bilo kakvi gubici kreditnoj instituciji ili SOD-u zbog neispunjenja obveze ili nesolventnosti skrbnika. Također bi trebali osigurati da skrbnicima ne bude dopušteno raspolagati niskorizičnom imovinom danom kao kolateral i da su se oni ugovorno odrekli svih prava zadržavanja ili založnih prava koja bi inače imali u odnosu na niskorizičnu imovinu.

- b. U slučaju ugovora o financijskom kolateralu s prijenosom prava vlasništva, trebao bi se izvršiti prijenos SOD-u na gotovinski račun ili račun vrijednosnih papira SOD-a, omogućujući evidentiranje niskorizične imovine dane kao kolateral od strane kreditne institucije u skladu s ugovorom o financijskom kolateralu s prijenosom prava vlasništva. Imenovano tijelo ili SOD trebaju osigurati da skrbnicima ne bude dopušteno raspolagati niskorizičnom imovinom danom kao kolateral i da su se oni ugovorno odrekli svih prava zadržavanja ili založnih prava koja bi inače imali u odnosu na niskorizičnu imovinu.

Ako SOD ima pravo primati gotovinske depozite od članova, kreditna institucija može gotovinski kolateral položiti izravno kod SOD-a.

Peti dio – Kriteriji za provjeru da kolateral nije opterećen pravima bilo koje treće strane

16. Člankom 2. stavkom 1. točkom 13. Direktive 2014/49/EU propisuje se da kolateral ne smije biti opterećen pravima bilo koje treće strane. Prema tome, SOD-ovi i imenovana tijela ne bi smjeli prihvatiti nikakvu niskorizičnu imovinu koja ja već opterećena ili kolateralizirana putem založnih prava ili drugim ugovorima o osiguranju.
17. Imovinu danu na temelju ugovora o financijskom kolateralu mora biti moguće zakonski unovčiti, te ne smiju postojati prethodne tražbine nad dotičnom imovinom. Treće strane ne smiju biti u mogućnosti intervenirati i uspješno potraživati založenu imovinu ili bilo koja prava u vezi s njom.
18. U tu svrhu, ugovorima o financijskom kolateralu trebalo bi se propisati da se kreditne institucije obvežu i jamče da niskorizična imovina dana kao kolateral istovremeno nije opterećena ili upotrijebljena kao kolateral u korist bilo koje treće strane ili za osiguranje druge već postojeće obveze prema SOD-u te da se obvežu da se imovina upotrijebljena na temelju ugovora o financijskom kolateralu u vrijednosnim papirima neće dati kao kolateral bilo kojoj trećoj strani.

Šesti dio – Kriteriji za prihvatljivost kolaterala i upravljanje kolateralom

19. U skladu s Direktivom 2014/49/EU SOD-ovi bi trebali prihvatiti samo niskorizičnu imovinu kao kolateral za osiguranje iznosa obveze plaćanja. SOD-ovi i imenovana tijela trebali bi odrediti odgovarajuće kriterije o prihvatljivosti kolaterala, uzimajući u obzir kreditne i tržišne rizike izdavatelja niskorizične imovine i likvidnost te imovine, kako bi se izbjegla nelikvidna imovina. Također bi trebali uzeti u obzir koncentracijski i valutni rizik. U načelu, kriteriji o prihvatljivosti kolaterala dostavljeni Europskoj središnjoj banci (ESB-u) ili nacionalnim središnjim bankama u Europskoj uniji trebali bi se smatrati sukladnim sa zahtjevima utvrđenim u ovom šestom dijelu smjernica.
20. SOD-ovi ili imenovana tijela također bi trebali utvrditi ograničenja izloženosti kojima se osigurava da kod svake kreditne institucije postoji visoka razina diversifikacije imovine, barem s obzirom na izdavatelja i ročnost. Za male institucije koje nisu u mogućnosti pružiti niskorizičnu imovinu u skladu sa zahtjevima u vezi s diversifikacijom i ograničenjima izloženosti, razina diversifikacije niskorizične imovine dane kao kolateral može biti niža sve dok još postoji visoka ukupna razina diversifikacije niskorizične imovine unutar SOD-ovih portfelja kolaterala.
21. SOD-ovi bi trebali ograničiti svoju izloženost dugu, bilo javnom ili privatnom, čija je vrijednost usko povezana sa slučajevima u kojima bi SOD trebao isplatiti deponente ili doprinijeti sanaciji pa bi stoga morao pozvati na obvezu plaćanja. Međutim valuta denominacije duga ne bi se trebala uzimati u obzir u tu svrhu jer bi to predstavljalo prekomjerna ograničenja sposobnosti pružanja kolaterala. Nadalje, u skladu s načelom proporcionalnosti, za male institucije koje ne mogu pružiti imovinu kao kolateral u skladu s ovim zahtjevom, razina korelacije može biti viša, sve dok ukupna razina korelacije unutar SOD-ovih portfelja rizika ostaje niska.
22. Osim toga, SOD-ovi i imenovana tijela trebali bi na odgovarajući način riješiti razlike, ako postoje, između valute denominacije kolaterala i valute denominacije osiguranih depozita SOD-a.
23. Upravljanje kolateralom može obavljati sam SOD ili treća strana kao dio trostrane usluge upravljanja kolateralom sve dok se ispunjavaju zahtjevi utvrđeni u ovim smjernicama.

Sedmi dio - Korektivni faktor

24. SOD-ovi ili imenovana tijela trebala bi uvijek primjenjivati korektivni faktor na vrijednost niskorizične imovine dane kao kolateral, osim ako je kolateral dan u gotovini u istoj valuti kao i obveza plaćanja. To znači da se vrijednost odnosno imovine izračunava kao tržišna vrijednost te imovine umanjena za određeni postotak (korektivni faktor).
25. SOD-ovi ili imenovana tijela trebala bi osigurati da korektivni faktor odražava kreditni, tržišni i likvidnosni rizik koji proizlazi iz vrijednosti izloženosti svakog dijela imovine. U tu

svrhu trebalo bi utvrditi različite korektivne faktore uzimajući u obzir vrstu izdavatelja i njegovu kreditnu kvalitetu, kao i ročnost imovine i valutu denominacije.

26. Primjena korektivnih faktora također bi se trebala temeljiti na kvantifikaciji očekivanih gubitaka i očekivanoj vremenskoj odgodi prije prodaje imovine.
27. Iako je moguće primijeniti različite popise i metodologije korektivnih faktora, popis korektivnih faktora za imovinu koju ESB ili nacionalne središnje banke u Europskoj uniji mogu upotrebljavati kao kolateral nudi pouzdano rješenje.
28. SOD-ovi ili imenovana tijela trebali bi osigurati da se niskorizična imovina redovito, a po mogućnosti svakodnevno, vrednuje po tržišnoj vrijednosti.
29. Nadalje, tržišnu vrijednost niskorizične imovine dane kao kolateral prilagođenu korektivnim faktorom treba održavati tijekom vremena. To znači da ako vrijednost odnosne imovine koja se redovito vrednuje po tržišnoj vrijednosti padne ispod određenog praga i više ne udovoljava stopi pokrivenosti proizašloj iz primjene korektivnog faktora, od kreditne institucije trebalo bi zahtijevati da pruži dodatnu niskorizičnu imovinu ili zamijeni odgovarajući dio obveze plaćanja gotovinom.
30. U svakom slučaju, SOD-ove ili imenovana tijela ne sprječava se da institucijama članicama nametnu dodatne zahtjeve za izvješćivanjem ili obavješćivanjem.

Osmi dio – Bonitetni tretman

31. Bonitetni tretman obveza plaćanja trebao bi imati za cilj osiguranje jednakih pravila poslovanja i ublažavanje procikličnog učinka takvih obveza ovisno o njihovom računovodstvenom tretmanu.
32. Ako računovodstveni tretman rezultira time da se obveza plaćanja u potpunosti iskaže u bilanci (kao obveza) ili time da se ugovor o kolateralu u potpunosti iskaže u računu dobiti i gubitka, ne bi trebalo biti potrebe za primjenom ad-hoc bonitetnog tretmana za ublažavanje procikličnih učinaka.
33. Ako, nasuprot tome, računovodstveni tretman rezultira time da obveza plaćanja i ugovor o kolateralu ostanu izvanbilančni, nadležna tijela trebala bi u sklopu postupka nadzorne provjere i ocjene (SREP-a) procijeniti rizike kojima bi kapitalna i likvidnosna pozicija kreditne institucije bile izložene ako SOD pozove tu instituciju da plati svoje obveze u gotovini te izvršiti odgovarajuće ovlasti kako bi se osiguralo ublažavanje procikličnog učinka dodatnim zahtjevima za kapital/likvidnost.

Glava III. – Završne odredbe i provedba

Datum početka primjene

34. SOD-ovi i imenovana tijela trebali bi provesti ove smjernice njihovim uključivanjem u svoje prakse do 31. prosinca 2015. Nakon toga, SOD-ovi i imenovana tijela trebali bi osigurati učinkovitu primjenu ovih smjernica. Isti se provedbeni vremenski okvir primjenjuje na sanacijska tijela i na nadležna tijela ukoliko su oni adresati ovih smjernica.